

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/155/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4218202625
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Gálisová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4218202625.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a členiek senátu JUDr. Márie Malíkovej a JUDr. Sone Vackovej v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., so sídlom Martinčekova 17424/13, 821 01 Bratislava, proti žalovaným: 1. M. E., narodený XX.XX.XXXX, bytom D. XXX/XX, XXX XX V., 2. C. E., narodená XX.XX.XXXX, bytom D. XXX/XX, XXX XX V., obaja zastúpení: JUDr. Peter Vachan, advokát so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, o zaplatenie 8 284,10 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 29. apríla 2019 č. k. 10Csp/95/2018 - 144, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.

Žalovaní v 1. a 2. rade majú voči žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením súdneho úradníka.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu v celom rozsahu a priznal žalovaným nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 39, §40 ods. 1, § 43a ods. 1, 43c ods. 1, § 44, § 52 a nasl., § 100 ods. 1, § 107 ods. 1 a 2, 451 ods. 1 a 2, § 456, § 457, § 458 Občianskeho zákonníka, § 497, § 499, § 502 ods. 1, § 503 ods. 1 a § 504 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 písm. d), § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“).

1.1. Uviedol, že žalobca si v konaní uplatňuje nárok na zaplatenie peňažnej sumy, ktorý mal vzniknúť v súvislosti so zmluvou o úvere - pôžička na bývanie. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými mala byť podľa tvrdenia žalobcu uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, teda spotrebiteľská zmluva, na ktorú bolo potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka. Po preskúmaní predložených listinných dôkazov dospel k záveru, že žalobca súdu nepreukázal platné uzavretie zmluvy o úvere. Žalovaní v 1. a 2. rade dňa 28.03.2012 podpísali tlačivo s návrhom na poskytnutie pôžičky, v ktorom vymedzili žiadanú výšku úveru 20 000 eur s dobou splácania 10 rokov a splácanie úveru vždy k 15. dňu v mesiaci. Následne žalobca dňa 10.04.2012 tento návrh v bode 4 zmluvy o úvere upravil tak, že výšku schváleného úveru stanovil na 8 800,00 eur, pri počte mesačných splátok 120 a do formuláru zmluvy doplnil ďalšie podstatné náležitosti uzatvárajúcej zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch (výšku, počet, termíny splatnosti splátok a konečnú splatnosť úveru, úrokovú sadzbu, RPMN, priemernú RPMN, celkovú výšku

nákladov). Následne mal žalobca žalovaným oznámiť akceptáciu zmluvy, čo však žalobca v konaní nepreukázal.

1.2. Poukázal na to, že už pri podpise zmluvy musia byť spotrebiteľovi poskytnuté všetky informácie, ktoré sa vzťahujú na žiadaný a poskytnutý úver. Žalovaní právneho predchodcu žalobcu adresovali návrh na prijatie zmluvy, ktorý nebol úplný, pretože neobsahoval podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré vyžadovala právna úprava účinná v čase spisania návrhu. Právny predchodca žalobcu tento návrh posúdil prijal s tým, že následne sám určil podmienky poskytnutia úveru (vyplnil časť 4 zmluvy), preto nešlo z jeho strany o akceptáciu návrhu, ale o odmietnutie návrhu žalovaných a predloženie nového návrhu na uzatvorenie zmluvy s už zmenenými (konkretizovanými) podmienkami, než boli žalovanými požadované. Následne však už žalobca nepreukázal, či žalovaní písomne akceptovali tento nový návrh a prijali ho tak, ako to vyžadujú ustanovenia Občianskeho zákonníka v zmysle § 43a a nasledujúcich, pričom je irelevantné, že zo strany žalobcu bol žalovaným úver aj poskytnutý. Dospel k záveru, že v danom prípade nedošlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o úvere, a teda žalobca, ani jeho právny predchodca nemal nárok požadovať od žalovaných akékoľvek úroky a poplatky, o ktorých žalovaní v čase podania žiadosti o poskytnutie úveru nemali vedomosť a ktorých platné dojednanie nebolo preukázané. Navzájom poskytnuté plnenia sú teda bezdôvodným obohatením, pretože boli poskytnuté bez právneho dôvodu.

1.3. Mal preukázané, že žalovaným bola poskytnutá čiastka 8 800 eur, pričom k aktuálnemu stavu úveru ku dňu 28.02.2018 žalovaní uhradili na jeho splatenie sumu 2 974,40 eura. Dlh žalovaných by tak predstavoval sumu 5 825,60 eura (8 800 eur - 2 974,40 eura). Pretože žalovaní v priebehu konania vzniesli námietku premlčania je potrebné skonštatovať, že pohľadávka žalobcu je premlčaná, keďže od čerpania peňažných prostriedkov žalovanými (dňa 10.04.2012) do podania žaloby na súd (dňa 24.05.2018) už uplynuli viac ako 2 roky (uplynula subjektívna premlčacia doba pre vydanie bezdôvodného obohatenia vyplývajúca z § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka) aj viac ako 3 roky (uplynula objektívna premlčacia doba pre vydanie bezdôvodného obohatenia vyplývajúca z § 107 ods. 2 OZ). V dôsledku oslabenia práva žalobcu uplynutím tak subjektívnej ako aj objektívnej premlčacej lehoty nebolo možné súdnym rozhodnutím žalobcovi priznať žalobou uplatnený nárok, preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

2. Žalobca podal voči rozsudku súdu prvej inštancie odvolanie v zákonom stanovenej lehote. Namietal, že neboli splnené procesné podmienky (§ 365 ods. 1 písm. a) Civilného sporového poriadku (CSP), že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP) a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP).

2.1. Citoval postup právneho predchodcu žalobcu pri uzatváraní zmlúv o úvere. Uviedol, že telefonické hovory sú archivované jeden rok, preto nemá možnosť preukázať kontaktovanie žalovaných, ktorí boli kontaktovaní o upravenom návrhu úverovej zmluvy. Poukázal na to, že žalovaní úver čerpali a v čase jeho čerpania boli oboznámení s podmienkami poskytnutia úveru, čiže akceptovali predmetný úver aj za týchto podmienok. Žalovaní nikdy nespochybnili svoju vôľu smerom k uzavretej úverovej zmluve a nespochybnili dojednanie úverových podmienok. Citoval rozhodnutie Ústavného súdu Českej republiky sp.zn. I. ÚS 49/08.

2.2. Namietal premlčacie vydania bezdôvodného obohatenia. Uviedol, že nevedel, že prišlo k bezdôvodnému obohateniu, to sa dozvedel až rozhodnutím súdu prvej inštancie o zamietnutí žaloby. Jeho právny predchodca posielal žalovaným upomienky, aby doplatili omeškané splátky ako aj výzvy. Ak by o tom mal vedomosť, žaloval by žalovaných hneď po čerpaní úveru o vydanie bezdôvodného obohatenia.

2.3. Namietal nepreskúmateľnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré spočívalo v nedostatočnom odôvodnení spôsobujúcom porušenie jeho práva vychádzajúce z čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Citoval rozhodnutia Ústavného súdu Českej republiky, Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky.

2.4. Tvrdil, že ochrana spotrebiteľa je síce dôležitým faktorom v spoločnosti, avšak nemožno mu poskytovať takú ochranu, ktorá by viedla k jeho jednostrannému zvýhodňovaniu, spotrebiteľ by bol v

takýchto prípadoch zbavený akejkolvek zodpovednosti pred uzatvorením zmluvnej povinnosti dôkladne navzájom zväžiť výhody a nevýhody a podľa toho rozumne konať. Žiadal rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, prípadne aby odvolací súd žalobe vyhovel v celom rozsahu.

3. Žalovaní sa vyjadrili k odvolaniu žalobcu písomným podaním. Uvedli, že žalobca nepreukázal platné uzatvorenie zmluvy o úvere, nepredložil žiadne listinné dôkazy, ktoré by preukazovali, že by žalovaní pristúpili, teda akceptovali nový návrh na uzatvorenie zmluvy o úvere. Samotné čerpanie úveru nemožno považovať za konkludentné prijatie zmeneného návrhu na uzatvorenie zmluvy, teda akceptáciu novej oferty. Citoval rozhodnutie Ústavného súdu Českej republiky sp.zn. I. ÚS 3512/11 zo dňa 11.11.2013. Vzhľadom na to, že zmluva o úvere je neplatná, zmluvné strany sú povinné vysporiadať sa v zmysle zásad o vydaní bezdôvodného obohatenia. Citoval rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1 Cdo 67/2011, v rámci ktorého upriamil pozornosť na premlčaciu dobu. Uvedol, že právny predchodca žalobcu ako podnikateľský subjekt znalý právnych predpisov si musel byť vedomý nedodržania kogentných ustanovení 43a a nasl. Občianskeho zákonníka, a teda pri neplatnej zmluve subjektívna a objektívna premlčacia doba začala plynúť rovnako. Ak by aj nebol zo strany konajúceho súdu správne určený začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby, pohľadávka žalobcu je jednoznačne premlčaná aj pre uplynutie objektívnej premlčacej doby. K námietke žalobcu, ktorou namietal nepreskúmateľnosť rozhodnutia, žalovaní citovali ustanovenie § 220 ods. 2 CSP. Uvedli, že vyhodnotenie dôkazov vedúce k neúspechu žalobcu v konaní predsa nemôže znamenať pochybenie súdu. Citovali uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 16 Cdo 145/2011 zo dňa 16.11.2011. Žiadali, aby odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spíňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec prejednal. Dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

5. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. Z obsahu spisu vyplýva, že konanie začalo na návrh žalobcu doručený súdu dňa 24.05.2018. V predmetnej žalobe sa žalobca domáhal vydania platobného rozkazu, ktorý určí žalovaným povinnosť zaplatiť sumu vo výške 8 284,10 eura s príslušenstvom titulom zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.04.2012. Dôvodom bolo, že žalovaní dňa 28.02.2018 nezrealizovali žiadne úhrady na splatenie poskytnutého úveru. Súd prvej inštancie vydal platobný rozkaz č.k. 10Csp/95/2018 - 57 zo dňa 28.08.2018. Voči platobnému rozkazu podali žalovaní včas odpor, preto súd prvej inštancie uznesením č.k. 10Csp/95/2018 - 66 zo dňa 08.11.2018 platobný rozkaz zrušil, vykonal vo veci dokazovanie a rozhodol napadnutým rozsudkom.

7. Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

8. Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

9. Podľa § 44 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, (1) zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu. (2) Prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

10. Podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, (1) kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. (2) Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

11. Odvolací súd preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie a dospel k záveru, že rozsudok v dostatočnej miere po právnej aj skutkovej stránke odôvodnil, keď uviedol svoje úvahy, ktorými sa pri rozhodovaní riadil a danú vec správne právne posúdil. Súd prvej inštancie správne uviedol, že zmluva o úvere je v celom rozsahu neplatná a žalobu žalobcu zamietol pre úspešné uplatnenie námietky premlčania žalovanými. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením a preto na správnosť dôvodov rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutej časti ďalej iba poukazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

12. Odvolací súd poukazuje, že k uzavretiu zmluvy príde len v prípade zhody vôle zmluvných strán o obsahu zmluvy tým, že riadne a včasné prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobudne účinnosť (§ 43c Občianskeho zákonníka). Zákon výslovne ustanovuje, že mlčanie alebo nečinnosť adresáta návrhu na uzavretie zmluvy samy o sebe nemôžu znamenať prijatie návrhu. Preto je právne nepodstatné, ak navrhovateľ v návrhu uvedie, že mlčanie alebo nereagovanie adresáta návrhu bude považovať za akceptáciu zmluvy. Vznik zmluvy predpokladá včasné prijatie ponuky v celom rozsahu a bez akýkoľvek výhrad. Prijatie návrhu so zmenami, napr. akými sú obmedzenia alebo výhrady, sa považuje za odmietnutie návrhu a súčasne za nový návrh druhej strany na uzavretie zmluvy. Táto právna norma účinne bráni tomu, aby zmluva vznikla inak, než na základe konsenzu zmluvných strán.

13. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, ktorý uviedol, že žalobca nepreukázal platné uzavretie zmluvy o úvere. Námietka žalobcu, že žalovaní úver čerpali a v čase jeho čerpania boli oboznámení s podmienkami poskytnutia úveru, čiže akceptovali predmetný úver aj za týchto podmienok, nie je dôvodná. Žalobca návrh žalovaných na uzavretie zmluvy o úvere neprijal bez výhrad, ale zmenil výšku poskytnutého úveru, doplnil výšku úrokovej sadzby ako aj ďalšie podstatné náležitosti uzatvárajúcej zmluvy o úvere v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. Uvedená skutočnosť preto nemohla byť akceptáciou návrhu žalobcov, ale išlo o nový návrh na uzavretie úverovej zmluvy. K následnému prijatiu predmetného návrhu zo strany žalovaných však preukázateľne nedošlo, preto je zmluva o úvere neplatná od počiatku a navzájom poskytnuté plnenia sú bezdôvodným obohatením. Zmluvné strany sú povinné vrátiť všetko tomu druhému, čo podľa nej dostali (§ 457 Občianskeho zákonníka).

14. Podľa § 100 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, (1) právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. (2) Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

15. Podľa § 107 Občianskeho zákonníka, (1) právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. (2) Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

16. Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého nárok možno odvrátiť námietkou premlčania. Premlčanie je teda uplynutie zákonom stanoveného času na uplatnenie práva, ktorý márne uplynie bez toho, aby bolo právo vykonané. Premlčaním teda právo samo o sebe nezaniká, iba sa oslabuje a to práve v tej zložke, ktorá predstavuje nárok. Vznesením námietky premlčania subjektívne právo naďalej trvá vo forme naturálnej obligácie, čo znamená, že jeho uplatniteľnosť je obmedzená len na dobrovoľné plnenie zo strany dlžníka.

17. V prípade vydania bezdôvodného obohatenia sa právo vydať bezdôvodné obohatenie premlčuje podľa ustanovení § 107 Občianskeho zákonníka, a to v subjektívnej dvojročnej dobe a objektívnej trojročnej dobe. Pri posudzovaní začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby je potrebné vychádzať z preukázanej, skutočnej, nie len predpokladanej vedomosti oprávneného o tom, že na jeho úkor došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal. Iné je to v prípade objektívnej premlčacej doby. V prípade objektívnej premlčacej doby je pre začiatok plynutia práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia rozhodujúci deň, kedy skutočne (fakticky) došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia.

18. V danom prípade je okamihom rozhodujúcim pre posúdenie plynutia premlčacej doby deň čerpania peňažných prostriedkov žalovanými, a teda deň, kedy bezdôvodné obohatenie vzniklo (t.j. 10.04.2012). Pohľadávka je premlčaná, pretože márne uplynula objektívna trojročná doba, a to dňa 10.04.2015.

Súd prvej inštancie správne zamietol žalobu žalobcu z dôvodu uplatnenia námietky premlčania. Zároveň je potrebné uviesť, že nie je dôvodná námietka žalobcu, ktorou namietal premlčanie vydania bezdôvodného obohatenia z dôvodu, že právny predchodca žalobcu nemal vedomosť o tom, že prišlo k bezdôvodnému obohateniu. Uvedená skutočnosť má vplyv pre plynutie subjektívnej premlčacej doby. Subjektívna premlčacia doba v danom prípade nebola podstatná, pretože jej plynutie nemalo vplyv pre konanie. Aj v prípade neuplynutia subjektívnej premlčacej doby je potrebné ustáliť záver, že pohľadávka je premlčaná, pretože márne uplynula objektívna premlčacia doba, a teda nárok je premlčaný.

19. Odvolací súd sa nestotožnil ani s námietkou žalobcu o nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku. Rozsudok súdu prvej inštancie bol riadne a vyčerpávajúco odôvodnený. Súd prvej inštancie použil celý rad právnych predpisov na zdôvodnenie svojich právnych záverov, ktoré boli dostatočné, logické a právne správne. Rovnako rozsudok obsahuje odpovede na všetky podstatné právne otázky, ktoré boli v konaní vznesené, a ktoré v súlade s procesnými zásadami formulovanými v CSP aj boli aplikovateľné. Vzhľadom k vyššie uvedenému, preto nebolo možné hovoriť o nedostatočnom odôvodnení spôsobujúcom porušenie práva na žalobcu vychádzajúce z čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

20. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

21. V súlade s vyššie uvedenou právnou úpravou odvolací súd rozhodol o nároku na náhradu trov odvolacieho konania tak, že žalovaní v prvom a druhom rade majú voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania. O výške náhrady trov odvolacieho konania, ako aj o výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia, ktorým sa konanie v napadnutej časti končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).